

Otthonunk az Egyház

Péceli Római Katolikus Egyházközség

4/14/2013

Elektronikus változat VIII/15

HÚSVÉT ANGERS-BAN

Írta: Tasnádi Petra

Ezt az egyetemi félét Erasmus ösztöndíjjal Franciaországban töltöm. Angers városában vagyok, az ország északnyugati részén, nem messze az Atlanti-óceántól. Nagyon kellemesen telik ez a négy és fél hónap: ismerkedek a kultúrával, az emberekkel, és persze tanulókkal. Mindemellett pedig misére is rendszeresen járok. Rengeteg gyönyörű, műemlékként számon tartott templom van a környéken, de a legnagyobb élményt mégis csak a XI. századi Saint-Maurice katedrális nyújtja, ezért ideérkezésemkor azt választottam. Az angers-i egyházmegye egyébként 85 plébániát foglal magába Maine-et Loire megye területén.

Kezdetben furcsa volt idegen nyelven hallani a misét, de mostanra már teljesen megszoktam. Rögtön az első vasárnap megérintett egy zsoltár részlet, amely magyarul így hangzik: „Minden nép között megismerjük majd üdvösségedet.” Ez a mondat azóta mindig itt cseng a fülemben, mert teljes mértékben igaznak bizonyult: mondhatni ez lett az ittlétem motója. Rengeteg barátot szereztem ugyanis, és olyan sok fel-emelő közösségi élményben van részem, hogy egyértelműen érzem – persze miért is lenne kérdéses – Isten itt van velem ezen az úton is.

Először még egyedül voltam a misén, majd a kollégiumban összebarátkoztam egy nagyon kedves román lánnyal, aki ortodox vallású. Megtudta, hogy én római katolikus vagyok, és járok a katedrálisba. Még sosem volt római katolikus szertar-

Szívesen vennék tőletek húsvéti élményeitek leírását az újságba!

A plébánia száma:

28/610-282

Honlapunk:

<http://www.pecelrk.hu/>

Címünk:

hirlevel.plebانيا@gmail.com

A Szerkesztők!

táson, de nagyon kíváncsi lett, miután meséltem róla neki. Mivel ortodox templomot nem talált itt, de szeretett volna misén részt venni, a következő vasárnap eljött velem. A szertartás nagyon nagy hatással volt rá. Lenyűgözte őt a hívek komolysága, az ünnepélyesség, az énekek. Láttam rajta, hogy tényleg meghatódott. Azt mondta, hogy össze se lehet hasonlítani ezt az ortodox egyházzal: állítása szerint mi sokkal lelkesebbek, ugyanakkor elmélyültebbek vagyunk, a szertartás igazán tartalmas, emelkedett. Elmondta, hogy náluk 4 órás egy-egy alkalom, és rengeteg a formalitás, a Bibliából történő felolvasás, de az ő szavával élve „komolytalan” az egész: legalábbis a legtöbb résztvevő nem tanúsít sok tiszteletet. Annyira fellelkesült, hogy azóta minden vasárnap jön velem, és a nagyhéten véglegesen elhatározta, hogy ha visszatér Romániába, átkeresztelkedik. Mély érzésű lány, látni lehet rajta, hogy vágyik valami többre, és úgy tűnik, ezt itt megtalálta. Bár tudom, én csak közvetítő voltam, és az érdem nem az enyém, de nagyon örülök, hogy megmutathattam neki a vallásomat.

Már bőjti időszak volt, amikor éreztem, nem bírom tovább éneklés nélkül, és aktív tagja szeretnék lenni az itteni egyházközségnek is. Úgy döntöttem tehát, hogy csatlakozok a katedrális kórusához. Három is van belőle (gyermek, ifjúsági, és felnőtt), bár akkor én még csak egyről tudtam.

Az egyik misén szolgált a felnőtt énekkar. Szép piros talárban voltak, ez segített mise után felismerni őket. Odamentem az egyik hölgyhöz, és megkérdeztem, hogy csatlakozhatok-e. Örült nekem, elkérte az e-mail címemet, és még aznap este írt is. Tisztáztuk, hogy van zenei előéletem, tudok kottát olvasni, és már tagja is lettem a kórusnak. Az első próbán nagyon kedvesen fogadtak, és egyáltalán nem lepődtek meg azon, hogy idegen nemzetiségű fiatalként közéjük álltam. Kiderült, hogy több külföldi is énekel ott: angolok, valamint egy lengyel és egy holland hölgy is. Minden héten van egy három órás próba, és minden harmadik vasárnap énekelünk a délelőtti misén. Ilyenkor a hatalmas oltár mögött vagyunk: a hívek nem is látnak minket, és mi is csak monitorról tudjuk nyomon követni a misét. Ott hátul is van egy kisebb orgona, azon kísér minket a kántor. Nagy élmény velük énekelni, de azért persze itt se tökéletes minden: előfordul például, hogy nem vagyunk együtt az orgonával, és ilyenkor bizony néhány hamis hang is észlelhető.

Időközben kiderült, hogy több egyetemista ismerősöm is jár a katedrálisba misére. Szinte minden vasárnap találkoztunk egy-egy újabb erasmusos fiatallal, és nagyon jó érzés tudni, hogy a sok különbség ellenére egy „családhoz” tartozunk. Most már sose megyek egyedül. Mindig velem jön Cristina, a román lány, egy ír barátnőm, néha egy spanyol fiú, vagy épp egy kolumbiai és egy lengyel lány. Három itt megismert magyar barátnőm is velünk tart néha, pedig kettő nem is katolikus, és egyikük még csak nem is vallásos. Úgy tűnik, ebbe az impozáns katedrálisba mindenkinek nagy lelki élményt jelent eljönni. És hogy milyen is itt egy mise? Csak címszavakban említeném meg azokat a jellemzőket, amikben eltér az otthonitól: kicsivel több, mint másfél óra, mindig van tömjén, zsoltáros lányok helyett egy személy énekel, három pap is van, de mindegyikük e-

lőre megírja a prédikációt, és gyakran „puskáznak”. Néha előfordul, hogy együtt celebrálják a misét.

Bevonuláskor kijönnek a sekrestyéből a ministránsokkal, oldalt hátramennek, és a főhajón előre jönnek. Kivonuláskor ugyanezt az utat teszik meg visszafele, és amikor a kórossal szolgálunk, mi is velük megyünk ki. A hívek számára csak ekkor vagyunk láthatóak – ilyenkor jól meg is nézik, kiknek köszönhetik a szép zenét. J Húsvét vasárnap valaki a kivonuláskor megkérdezte tőlem, hogy „milyen szintet képviselünk a hierarchiában”. Mondtam, hogy mi vagyunk a katedrális kórusa, és egyben tudatosult is bennem, hogy milyen nagyszerű dolognak lehetek a részese. A hölgy hálásan megköszönte a szép szolgálatunkat.

Ami a Húsvétot illeti, szerencsére tudtam elég időt szakítani az ünnepi készülődésre, mivel nem túl sűrű és megterhelő az órarendem. Mikor eljött az ünnep, sok barátom kirándult, utazgatott. Engem is hívtak, de nekem a katedrálisban volt a helyem. Amikor a görög barátnőmnek meséltem, hogy miért fontosak számomra az ünnepi szertartások, akkor jöttem rá, hogy kifejezetten jó érzés messze az otthonomtól ünnepelni. Talán meglepően hangzik, de igaz. Itt ugyanis igazán magaménak érzem a hitem. Egy idegen országban, önállóan, távol a családi hagyományoktól, talán még több lelki tartalommal tudtam megtölteni ezt az ünnepet. Megértettem mindazt, amit jelent nekem: ennyi más nemzetiségű, eltérő gondolkodású, kultúrájú, vallású ember közt jöttem rá, milyen fontos és értékes kincs van a tulajdonomban. Az enyém, és az is marad. Jó érzés minden vasárnap „felkerekedni”, buszra vagy biciklire ülni, és elmenni a misére, megmászni azt a száz lépcsőfokot (igen, megszámloltuk), ami felvezet Hozzá. Egyébként nagyon tetszik a katedrális elhelyezésének szimbolikája: míg fölfelé baktatunk, a lélek is emelkedik, hogy készüljön a találkozássra.

A húsvéti ünnepi miséket a püspök celebrálta. A kórossal nagycsütörtökön, nagypénteken, és vasárnap délelőtt szolgáltunk, együtt a két másik énekkarral. Nagyon sokat énekeltünk, egész komoly darabokat is, mint például: Allegri - Miserere Mei Deus, Lotti - Crucifixus, Schubert – Tantum Ergo, Kyrie, és a vasárnapi nagymise legvégén Handel Messiah-ját. A feltámadási körmenet szombat éjszaka 10 órakor volt: arra sajnos nem tudtam elmenni. A nagycsütörtöki szertartás egyébként különösen megérintett: maga a püspök és a papok mosták meg néhány hívő lábát, az oltár előtt, egy padon. Az is nagyon szép volt, amikor pénteken az oltárfosztás után az oldalhajóban lévő kápolnába vitték az ostyát, mi pedig énekelve követtük őket, és ott egy rövid szent-ségimádást tartottunk. A vasárnapi szertartásra eljött két magyar valamint egy ír lány, és Cristina: ők teljes egészében láthatták a misét (én sajnos nem – ezt az egyet sajnáltam), és azt mondták, szépen szóltak az énekek. Ezek után hazabicikliztünk a kollégiumhoz, és egy nagyon finom közös ebéddel zártuk az ünneplést. Hát így történt.

Remélem, otthon is szépen telt az ünnep: utólag is áldott húsvétot kívánok mindenkinek!

A SZENTMISE SZÁNDÉKAI		
<i>április 15-től április 21-ig</i>		
Nap	Idő	Szándék
Hétfő	7 ⁰⁰	†
Kedd	7 ⁰⁰	† Édesanya
Csütörtök	7 ⁰⁰	†
Péntek	7 ⁰⁰	†
Szombat	18 ³⁰	† Szülők és a Szekeres és Kovács család élő és † tagjai
Húsvét IV. vasárnapja	8 ³⁰	† Sárospataki Antal és a Súlyi család élő és † tagjai
	10 ⁰⁰	† dr. Nemeskéri Ernőné sz. Tóth Valéria

KÖZÉRDEKŰ INFORMÁCIÓK:

- Ápr. 13. (szombat): 19:30 –kor Teaház. Fellép: Szekeres Nóra és Rick Róbert zenekara, valamint a SzeRBUz zenekar. Mindenkit szeretettel várunk!
- Húsvéthétfőtől áttértünk a nyári miserendre. A hétköznapi misék ettől kezdve reggel 7 órakor kezdődnek. A szombat esti mise 18³⁰-kor kezdődik.
- Húsvét utáni első vasárnaptól, vagyis április 7-től kezdődően vasárnap délelőtt két mise lesz ½ 9-kor és 10-kor és nem lesz vasárnap esti mise. Az új miserend érinti a már előre felvett miseszándékokat. A jelenlegi 9-es misék szándékát a ½ 9-re tesszük az estieket pedig de. 10-re. Akinek nem felel meg a miseszándékok fent jelzett átírása, az legyen szíves ezt számunkra jelezni.
- Április 14-től 21-ig a Karitás ruhagyűjtést tart, az adományokat a hittanterembe várják, nyitvatartási időben
- A leendő első osztályosoknak beiratkozáskor, a leendő ötödikeseknek pedig máj. 20-ig kell jelezniük, hogy igénylik-e a katolikus hit-és erkölcsstan oktatását. A nyilatkozat elvehető az újságos asztalról.
- Szombaton az esti szentmise után felnőtt katekézis lesz.
- Galgamenti Találkozó lesz fiataloknak Aszódon április 20-án 10 órától. Részletek a plakáton.
- Költészetnap koncert lesz templomunkban, 2013. április 21-én 15 órakor. A koncerten rész vesz SzeRBUz Zenekar, vendég művész Tóth Péter Sándor mandolin művész, valamint az általános iskolából diákok szavalnak Weöres Sándor verseket. Konferál Rádi Zoltán igazgató úr.